

ÎNCHEIERE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Victor Burduh
Sveatoslav Moldovan

examinând cererea depusă de Tatiana Scoarță, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan cu privire la explicarea deciziei din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Nicolaev, Alexandrina Nicolaev și Ana Suhanov împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică (succesor în drepturi al Inspecției de Stat în Construcții), intervenienți accesorii Tatiana Scoarță și Primăria municipiului Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

constată:

La 29 iunie 2016, Ion Nicolaev, Alexandrina Nicolaev și Ana Suhanov au depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la contestarea actului administrativ, prin care au solicitat anularea prescripției seria ISC nr. 002157 din 31 martie 2016, întocmită de șeful interimar al Direcției CCPCD, Alexandru Untilov „privind sistarea valabilității Autorizației de construcție nr. 222 din 03 august 2015 pentru construcția casei particulare de locuit din str. XXXXXXXXXXX „A”, mun. Chișinău și sistarea lucrărilor de construcție”.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului, Tatiana Scoarță (vol. I, f.d. 31).

Prin încheierea din 03 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului, Primăria municipiului Chișinău (vol. I, f.d. 41).

Prin încheierea protocolară din 24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a substituit pârâtul Inspecția de Stat în Construcții cu succesorul în drepturi Agenția pentru Supraveghere Tehnică, din motivul reorganizării instituției (vol. I, f.d. 152 verso).

Prin hotărârea din 24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca fiind nefondată acțiunea depusă de Ion Nicolaev, Alexandrina Nicolaev și Ana Suhanov (vol. I, f.d. 154, 160-163 recto-verso).

Prin decizia din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ion Nicolaev și Alexandrina Nicolaev și s-a menținut hotărârea din 24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (vol. I, f.d. 230, 231-241).

La 15 ianuarie 2019, Ion Nicolaev a declarat recurs împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei din 15

noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă acțiunea depusă de Ion Nicolaev, Alexandrina Nicolaev și Ana Suhanov (vol. II, f.d. 2-13).

La 21 ianuarie 2019, Alexandrina Nicolaev a declarat recurs împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă acțiunea depusă de Ion Nicolaev, Alexandrina Nicolaev și Ana Suhanov (vol. II, f.d. 19-28, 29).

Prin încheierea din 13 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-au considerat admisibile recursurile declarate de Ion Nicolaev și Alexandrina Nicolaev împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-au fixat spre examinare pentru data de 27 martie 2019.

Prin decizia din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a casat integral decizia din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la Curtea de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 196-209).

La 19 august 2019, Tatiana Scoarță, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan a depus cerere cu privire la explicarea deciziei din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție (vol. II, f.d. 226-227).

În motivarea cererii a invocat că, instanța de recurs a reținut în decizia din 05 iunie 2019 că „la judecarea cauzei de contencios administrativ, instanța de apel nu a aplicat principiul *res judicata*. Or, hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, devenită irevocabilă, se bucură de autoritatea lucrului judecat”.

Instanța de recurs nu a dat apreciere faptului că, prin referința depusă de Tatiana Scoarță, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan asupra recursului, Curții Supreme de Justiție i-a fost prezentată decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emisă o nouă hotărâre asupra fondului cauzei.

Respectiv, la data emiterii deciziei din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție la materialele cauzei era anexat atât dispozitivul hotărârii din 11 iulie 2018 Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cât și decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Însă, instanța de recurs a reținut drept temei de trimitere a cauzei la rejudecarea dispozitivul hotărârii din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Astfel, urmează a fi explicat care act de procedură urmează să fie aplicat de către instanța de apel ca urmare trimiterii cauzei la rejudecare, dispozitivul hotărârii din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru sau decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată această hotărâre.

Examinând cererea de explicare a deciziei din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție în raport cu materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a o respinge, din următoarele motive.

Conform articolului 257 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019. La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Articolul 258 din Codul administrativ stipulează în alin. (3) că, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în

contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Potrivit articolului 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu articolul 251 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă sunt necesare explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii sau dacă hotărârea cuprinde dispoziții contradictorii, instanța emitentă, la cererea participanților la proces sau a executorului judecătoresc, dă explicații asupra dispozitivului ori omite dispozițiile contradictorii fără a modifica cuprinsul hotărârii.

Colegiul notează că, o hotărâre judecătorească trebuie să fie certă, să nu producă confuzii și nu creează disensiuni pentru cei care urmează să-și conformeze conduita prescrierilor acesteia.

Pentru a aduce o certitudine, necondiționalitate și deplinătate hotărârii judecătorești, legiuitorul a investit instanța de judecată cu dreptul de a explica conținutul dispozitivului hotărârii ori a omite dispozițiile contradictorii.

Instituția explicării hotărârii constituie un mijloc legal conferit instanței de judecată emitente de a explica dispozițiile contradictorii cuprinse în hotărâre, precum și sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului acesteia. Ea nu poate fi considerată ca un mijloc destinat modificării sau anulării titlului executoriu, această finalitate fiind posibil de realizat doar prin intermediul căilor de atac.

La examinarea cererii de explicare a hotărârii nu se vor discuta împrejurări, care ar repune în discuție o hotărâre judecătorească irevocabilă, deoarece acest fapt contravine direct, autorității lucrului judecat. Obiectul explicațiilor se va referi la înțelesul hotărârii, limitele și modalitatea executării prestațiilor, precum și la cercul persoanelor vizate prin hotărâre.

Prin prisma prevederilor normei sus citate, Colegiul apreciază ca neîntemeiate argumentele cuprinse în cererea Tatianei Scoarță cu privire la explicarea deciziei din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție și, respectiv, care nu pot fi reținute drept temei de admitere a cererii.

Or, conținutul deciziei din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost trimisă cauza spre rejudecare în ordine de apel, în alt complet de judecată, nu necesită explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului deciziei instanței de recurs. Astfel, dispozitivul deciziei indică cert soluția instanței de recurs.

Mai mult decât atât, din decizia instanței de recurs rezultă clar și motivele care au stat la baza adoptării acestei soluții, precum și normele legale aplicabile speței, constatările expuse fiind certe, exprese și clare, prin urmare nu lasă loc interpretărilor.

La fel, Colegiul nu poate accepta nici criticile Tatianei Scoarță, precum că prin referința depusă asupra recursului a prezentat Curții Supreme de Justiție decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emisă o nouă hotărâre asupra fondului cauzei.

Or, în conformitate cu articolul 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Astfel, judecând cauza în ordine de recurs, Curtea Supremă de justiție s-a expus doar în privința probelor administrate la faza judecării cauzei în prima instanță și în

ordine de apel și nu putea pune la baza soluției sale unele dovezi administrate în recurs, și anume decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

La aspectul dat Colegiul reiterează că, drept temei de trimitere a cauzei la rejudecare a servit neelucidarea de către instanțele investite cu atribuția de judecare a fondului cauzei a tuturor circumstanțelor faptice ce au importanță majoră pentru soluționarea prezentului litigiu.

Respectiv, una din circumstanțele care urma a fi elucidată de către instanța de apel este faptul dacă este sau nu valabilă Dispoziția nr. 406-d din 19 aprilie 2016 emisă de Primarul municipiului Chișinău, certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 625i/14 din 22 decembrie 2014 și Autorizația de construire nr. 222 din 03 august 2015 privind proiectarea și construirea unei case de locuit particulare, pentru trei familii din str. XXXXXXXXXXX „A”, beneficiari ai căroră sunt Ion Nicolaev, Ana Suhanov și Alexandrina Nicolaev.

Reieșind din această ipoteză, în cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiecare litigant trebuie să-și demonstreze poziția procesuală, inclusiv prin administrarea de probe noi.

Prin urmare, forța probantă superioară dintre hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi stabilită de către instanța care judecă fondul cauzei și care a cercetat aceste înscrisuri, dar nu instanța care a trimis cauza la rejudecare.

În atare circumstanțe, Colegiul constată că din cererea depusă de Tatiana Scoarță, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan nu se deduc solicitări referitor la explicațiile sensului și extinderii motivelor deciziei din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție, și nici nu se indică la careva dispoziții contradictorii, dar se pune în discuție corectitudinea concluziilor reflectate în decizia instanței de recurs.

Din aceste considerente completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea depusă de Tatiana Scoarță, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan cu privire la explicarea deciziei din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție.

Conform articolului 195 și 230 din Codul administrativ și în conformitate cu articolul 251 din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea depusă de Tatiana Scoarță, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan cu privire la explicarea deciziei din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Victor Burduh

Sveatoslav Moldovan